

מי שאחזו פרק שביעי גיטין עה.

עין משפט
נר מצוה

ס א ב מ"י ס"ו מהל'
 ארסות הל' ב נוס"ב
 מהל' ומהל' ה"ו סגמ עשין
 מה עוש"ע אה"ע סימן לח
 סעף כ:
 סא ג עוש"ע שט סעף ד
 טה"ה:

מוסף רש"י

שלא בפניו. מן 48
היו נעמן ומסוס ודמיו
לישאלו, אצל, ודמיו
היו הוה ובעל כרחו הוה,
מסוס הוה לעצור הוה
ללל למקו (מסוס) מאי
דאצטור ליה הקין.
והו הוה טוקס הוה ווא
הוה כען קטלנשו הוה
לעצור ללל למקו דבעל
כרחו מאי דמיו
הוה הוה בין ודמיו
שלי. הוה מאי דמיו
לפון, אינה מגורשת.
למקו דמיו של הוה
הוה ללל, דנחלל ודמיו
מורשת נחירי ודמיו ב.
על מנת להעביר
הוה הגייר מגורשת.
ומדור, דמיו על מנת
למיו שמה מוס (מסוס)

תוספות רי"ד

אמר רבא מחקתו של
היה הרי זה גיטת צד
שחתי לו מאתו זה
ושנה לו בדין פדיון
בין בעל כרחו מנשה
ופדיון בעל כרחו משה
מנשה וכו' איצטריך
להלל לחותי' לא בעי
בא בעינין כי פדיון
בין שלא מנשה הרי
נתינתו מיד הרי זה
גטת הדין של איה
מנשה שיהיה
הדין הרי זה מנשה
מ"ש רישא ומ"ש סיפא
ו"ק קדשי' לא קנא
בנאט דשחתי' לו קנא
הדין ומנשה רבנא קמייה
הגט לא היכי' כל מדי
דחשכא נאט ונתינתו

מבבל רבע־שָׁמָּה נתינה בעָד בָּרוּךְ אֵל הוּא נִתְּנָה. וְאִם הִשְׁמַחְתָּ
לֹא מִפְּלִיג בֵּין כַּפְּיוֹ בֵּין שֵׁלָה כַּפְּיוֹ דִּבְכָּל עֵינִן עָבַל כִּרְחוּ
לָלָה הוּא נִתְּנָה אִ"כ לָמָּה הִיָּה נִתְּנָה דְּכַפְּיוֹ לֹא הִיָּה
יִטְוֹל לַעֲשׂוֹ מִלּוּל מִלְּקַבְּלָם כְּדִי
יִשְׁעוּהוּ כִּד לְקַבְּלָם עָבַל כִּרְחוּ וְאִם
כַּפְּיוֹ עִיר מוֹמֶה דְּהוּ כַּפְּרֵעוּ הַחֹב
דְּעוּלִי לְקַבְּלָם פְּשִׁיעַט דְּהוּ פִּרְעוֹן
דְּקִרְקֻמְרִינִי הֵלְוִהוּ בִּישׁוֹב אִם יִחְזִיר
לוֹ כְּמִדְּמָה שִׁמְשַׁע דְּבִישׁוֹב יִחְזִיר לוֹ
אִפְּלוֹ עָבַל כִּרְחוּ וְכֵן כִּזְבוּחַ (וְיִמָּ)
ד. ח. ע. כִּי אִמֵּר לִי שְׁקוּל וְחֹךְ לֹא
הוּ אִפְּלוֹ כַּפְּיוֹ מִמֶּנּוּ מִסֵּם וְכֵן אִלְטִרְקִי
הֵלָּה הֶחָק לְתַקֵּן וְיִ"ל דּוֹקָא עֲלֵמָה
פְּשִׁיעַט דְּהוּ נִתְּנָה שְׁאֵין הַמְלוּה
מִפְּסִיד קִבְּלָתָּהּ פִּרְעוֹן אֲחֵל הַכֵּת
דְּעִי הַפִּרְעוֹן לְרִצֵּי לְהַחֲזִיר הַכֵּת
וְכֵן עִי קִבְּלוּהּ הוּ הִגֵּט גַּט לֹא הוּא
נִתְּנָה וְאִם גַּט פְּשִׁיעַט לֹלָה הוּא
נִתְּנָה וְכֵן לְמִדְּמָה מִקְּמָה
הֵלָּה וְכֵן אִם יִצֵּר מִמֶּנּוּ לְחִצְרֵי קִבְּלָתָּהּ
עָבַל כִּרְחוּ וְאִלְטִרְקִי דְּיִ"ל לְדִין דְּמִר
לֹא הִיָּה גֵּיטָר עִימָּה שְׁמַחְתָּ לִי מֵאֲחֵס
זֶה מִלֵּל הַדִּבְרָה כְּדִפְעָה וְעוּלִי לְקַבְּלָם
וְכֵן כְּמוֹ כַּפְּיוֹ עִיר מוֹמֶה וְקִמְלָה
דְּפִסֵּם כִּי עִי"ל לֹא הוּא נִתְּנָה:

לאפוקי הבא דמעשה קודם
לנתי. פי' בקונטרס
דרי' מחיר ורי' מיתנה לא פליגי אלא
בכפלות דקלאמרין ההם שטמא
הולך לאומרו שלמלאן כן י
משמע שף בלחך כענן לא יחלו
וקשה דבפרק השוכר את הפועלים
(כ"ט דף גז.) משמע נהירא דפליגי
רבנן גמי אר"י כדאמריהם קודם לתנאי
גבי מחנה שומר חנם ליתא כשול
ול"מ כשלמלא מנאי כשול ותנאי
למעשה וכן קודם ללאו יליפין שפיר
מתנאי בני גד ובני ראובן מדכחו
זוהו הענין שמע מינה בענין כי האי
גוויא אכל שלא היה מחנה על מה
שחבו כחברו ואפשר לקיימו ע"י
שליח הכי יליפין מההם דקלאמרין
בכחכות (דף עז.) דלמא בלאו הכי
נמי מועיל תנאי אלא דכ"י הוה מעשה
ו"ל ו' משום דכל התנאים הכתובים
דמימי בקידושין בפרק האומר דף
סא: הוה בענין זה שמע מינה דקדש

י שליה וגרסה הדלכה כר"מ דבעי' מנאי כפול כו' דשטאל ורבא בשמך
מוקי לה לקמן ברייתא דנכפליה לתנאיא אע"פ שלן פירש וכל ע"מ
ובכל מקום בעינן מנאי כפול אלף דוקא בשמאי ויפרושי ראש ורש
משום דאזיל אקורא דלית איז ממונא דליכא שרר וקטום ועוה
אמר אית ליה לר"מ בכלל לאו אחא שומען וזו הכא לית איה ורש
משמאי ר' חנינא חומר הוא בערוב כלומר אע"פ דלא כלל מנאו ומן
דושינן שלם קבלה קידושין מחמיר לריבא דע פשטיה ובהא חייבי הכס
גבי אי קיימת דידן קאמר אלף דקאמר פשוטי מילי בעלמא הוא משמע
למנאיא ואומר רבנן יתקא דא דקטק פשוטי מילי משום דלא מהכי
ימ מנאי כפול ויש מקומות דלא בעינן אלף גלוי דעה ויש מקומות
דפורש: **מנא** אמר רבא משום דמפשה קודם דמנא. לאו משום דלית
דפרישתי לגילי ועוד דנדרשא קאמר רבא וצביהן אחרוב זה על מנה
אלף אלף המנא אלא כשהחירו או איז שרר ואין נראה לומר
דלא פירש מני פסולות אייתי משום דלא מפרש ויש בשמאי
זבז ברייתא זו אפילו כרכנן ורבי אלף לרבי אחאי שפיר כדמסק
בכל מורין בעל מנה שפאלא מנה גמריה דמפשי קאמר ומדרי
אלו כלומר מעשיו דמי דהא באס חלא פליגי כ"ש בעל מנה דעדיף:
דמנאי

יניח היא. וגבי גט דאסורא
הכא שאינו צלישה: מאי
מן והתקין דבעל כרחו ושלא
קמן ואמר לא מקבילנא הוה

מכלל דבעלמא נתינה
נתינה מתקוף לה ר
שימי בר איש ודלמא
שלא בפניו אבל בפני
כרחו הויא נתינה ואי
מתקנתו הילל הלל ה"ו
לי מאתים זוז ותנתה ל
כרחו הויא נתינה וכ
לתקוני שלא בפניו א
בין בעל כרחו הויא
פפא ואיתימא רב ע
אפילו בפניו גמי מדע
והלל מאי דאיצטריך
בר בר תנא א"י יוחנן
במשנתיו הלכה כר
וראיה אחרונה ס"ד ר
אינה מגורשת על מנת
מגורשת מאי שנא ר
אמר רב חסדא הא ס
תתן לו את דמיה ה"
כדמי מתקוף לה אביי
הכימי דליתיה בעיניה
מי אמר אלא אמר א
דאמר "בעינ תנאי כפ
לתנאיה מתקוף לה ר
לתנאיה הא כפליה
מכדי כד תנאי מהיכ
בני גר ובני ראוכל
למעשה יאף כל תנאי
הכא דמעשה קודם
משום דמעשה קודם
רב אדא בר אהבה
לתנאי הא תנאי ק
גיטא מכדי כל
להו מתנאי בני גר
כדכר אחר יאף

ס' האלו ושמעם נמי רוב מלות
הנלי כפול אע"פ דלג פיעס דה'
זי דאחרוב ודענין צו פער כפיל
(ז: ו) האז דאס פילות מלות
האורז א"ר יוסף א"ר בון ככל
ליה לרמי וכו' והאז אית ליה
אמר אין הטט גט ולא קידושין
תנאי כפול האורז נאך (נרמ) ק
הז מושיל וזאליה וכו' כפליה
מקומות דבעין תנאי גמור ו
קדש (קדוש דף מח: ז"ה דברס)
ומעבשו דמי דהא הכי הילכא
אומר מעשיו דמי היכי יאז
ליה לז לפרס דנצריה
ול לפרס אלז שרזא רכז ל
פירקין דסכר כרזי דקאמר
ומר איפכא הכל מודין דעל מנה

וַיִּבְעַלמֶלֶךְ [נְחִימָה בַע"כ] לֹא־נָתַן
לָהּ תַּקֵּין הַלֵּל: שֶׁלֹּא בַּפְּנִיּוֹ. כִּי
יָד לִיה תַּקֵּין. רָאָה שֶׁהִיא נִטָּה
וְהִיא נְחִימָה וְאִי הוּא נָמִי קֹאֵי

להלל נמי לתקומו דמיהו
אלא דהוה שלח הוירק לא הוירק
דלדורסו הוא לא קיימא
דהלל: ערב. כשליה קיימא
לידן. דמחמי: ראיה אחרונה.
דימי ממונות (סנהדרין דף נא).
וכבאמרו לו לא רחיות שיש
הנא עד שלשים ולא הנא
שחר ששים ואמרו לו הוה
אחמר אין לי ראייה בקמייתא
כוחתיה ובתרייתא לית הלכתא
והייער שלי. לא הייער לה
והתנחא דרבי ונמן דרביס:
א רישא כו'. קא סלקא דעמיה
ת לאו מעכשיו הוא כרבנן
לעילוי דרבי והוה נחו לבשחשורי
ליהב גזר וא"כ אחרי מנושה
נעורין נעורין לאו מיתי קרעו:
ליסיה. לאלטות: לא כפליה.
ומסתב קידושין (דף סא). כל
זאנ כחנאי בני גד ובני ראובן
ימא לא תהי: אחרי כל ראייה
כנל תחמי: ספרי לא ספרי
גיטא. לר"מ: ספרי. לר"מ
זא מתיבא גמירין לכופלו:
זא כנל. איהי כפול אם יעברו
יעברו ומגדל (ג) ויזון דמיהי
זעין כי ההם תנאי שטלו זו
האכר קודם למשעה אס
זה התנאי ונתתם להם זה
ה"ז זעין דנמא אס תחמי
זא לאסוקי הכה. דלמא
זא ברשא והדר ע"מ שחחורי:
זא ליה כו'. וזין לר"מ וזין
לדא אפלוס אס כפליה
זע שטמה אס (א) הולך הדבר
שאלמלא כן יושב תחשע
אזר כנען לא יחטו: דדבר
זעור הירקן. ומשעה דדבר
נחלת עבר הירקן מורחה:
דדבר

האז גוונא וואס צמקוים מלכו וואו
ווייזט דאס היינטיגע צייטן
באן (וואס מא:) ע"מ שמואל
צפ' שמואל העדום (שמואל דוד)
וואס דאמירטן צירושלי צפ'ק
אלחנן דאמירטן צל אחר לית
מנא צל וועטעס קייט וועטעס
קעה דער ר' אלחנן צווישן דעצין
מנא הווא כמא שוואל אחרה
דינן דר"מ וג' עניינים יס ד'ס
לי דעת לא צעין וצ' אלחנן
נא לא האטו צו מנא צל אחר
האז לי האטו יא לא צל לאו
מייירט באן שאלט מעכצו דא
מייירט צאמער מעכצו היי
ואני נמי שמואל קאמן צמקו
האז אין מעס ראה דלא מ' לי

מסורת הש"ס

(א) [בטורות דה, ב"מ לה:]
 ב"ק פט, כ"ב קעד, כתובות
 עז, טוהדרין לה, [לעיל לה,
 (ב) לעיל כ:] [ומקפחא פ"ב],
 (ג) [קדושין פ"א, ד] [כ"ב
 קעג, א:] דברים דה,
 (ד) [ב"ק פ"א, ו] [ו] [בכחיות
 פד, ד"ס הנזיל מילי באופן
 אחר], (ה) [פוסק מא:]

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה מקום וכו'
המס' להוצרך: